

de kritiese
beweging
op school

GROM

INTRODUCTIENUMMER

SEPTEMBER 1968

RESUMEE ALS BEGIN

Het cursusjaar '68-'69 is het eerste jaar dat de SvdJ volledig bezet is.

Wat het aantal leerlingen in het schoolgebouw betreft, gaat dit niet op.

Alleen het eerste jaar zal de hele cursus op de school zelf volgen.

Zowel het tweede als het derde jaar gaat op stage, resp. het derde trimester en 10 weken van het tweede. Dit betekent dus, dat alleen in de maanden september, oktober en november en enkele weken van december, drie jaargangen elkaar in de wandelgangen op de tenen zullen staan.

Voorwaar, geen ongunstige regeling.

Voor de kritiese beweging heeft deze situatie een minder prettig gevolg.

Immers, de gemeenschap van alle leerlingen kan slechts gedurende het eerste trimester als geheel optreden, zonder al te veel organisatorische en andere (finan-

ciële) bezwaren. In die periode zal 'het' dan ook moeten gebeuren.

Vele eerstejaars en misschien ook derdejaars — om over een aantal tweedejaars maar te zwijgen — zullen zich afvragen waarom 'het' tussen aanhalingstekens staat. 'Wat is er eigenlijk aan de hand?' zo vragen zij. Om dat uit te leggen is het misschien het beste een korte samenvatting te geven van hetgeen zich aan het einde van het vorige cursusjaar heeft afgespeeld. Dit resumeetje maakt geen aanspraak op volledigheid.

In die periode waren de toen tweedejaars op stage en stonden de eerstejaars voor de drempelproeven. Daarnaast had een aantal van de laatste groep zich tot taak gesteld de school en alles wat daarmee te maken heeft, eens door te lichten. Door de docenten werd dit initiatief met welbehagen gadeslagen, ja zelfs aangemoedigd. Eindelijk werd dan eens de apathie doorbroken die de leerlingen als geheel tot dan toe in feite had gekarakteriseerd. Deze poging resulteerde in de vorming van een aantal werkgroepen, waarin ook enkele docenten zitting hadden.

In eerste instantie is men niet veel verder gekomen dan het uitwisselen van gedachten, waarbij van de kant van de leerlingen de nadruk moest worden gelegd

op het verkrijgen van informatie over initiatieven van de staf, over het lesprogramma en de wijze van samenstelling daarvan, over het wettelijk kader waarin onze school is opgenomen en de bevoegdheden van curatorium en directie. Daartoe werd ook de hulp van de heer Breuer ingeroepen, die prompt met een flinke steen kwam aandragen. Enkele leerlingen hielpen hem met sjouwen.

Het resultaat van hun zwoegen was een technisch slecht in elkaar zittend stencil, bevattende een voorlopig rapportje over het subsidiebeleid van het ministerie t.a.v. de school, alsmede het ontstaan van de school en de bevoegdheden van curatoren en directeur. Dit rapport viel in het water door tijdgebrek en concurrentie van de promotiebijeenkomst.

Daarnaast beraadde een aantal mensen zich over de organisatie van een kritiese beweging die werkelijk kritiek mag en kan leveren, m.a.w. waar alle leerlingen deel aan hebben en in mee spreken. Zij kwamen tot het volgende idee.

Richt een coördinerende keiharde kern op, de 'eikelgroep'.

Maak een lijst van onderwerpen die ter discussie gesteld moeten worden. Maak intekenlijsten waarop

ieder kan inschrijven onder het onderwerp dat hem/haar het meeste interesseert. In aldus te formeren werkgroepen kunnen op eenvoudige wijze onderverdelingen aangebracht worden.

Het streven moet erop gericht zijn eenheden van 6 à 8 personen te krijgen, die zich op een bepaald onderwerp richten en trachten uit te vissen of daaraan wat verbeterd kan worden en die in het positieve geval met alternatieven komen.

De resultaten van de studies van de werkgroepen moeten d.m.v. wekelijks uit te komen stencils aan ieder kenbaar gemaakt

worden, net zo lang tot iedere werkgroep zijn aandeel geleverd heeft om het beeld te completeren (Jig Saw). Het in elkaar passen van de rapporten moet weer door de eikelgroep geschieden. Op basis daarvan moeten voorstellen uitgewerkt worden, die met de staf doorgesproken worden.

Vervolgens worden evt. bezwaren en/of alternatieven aan het curatorium voorgelegd door de hele schoolgemeenschap, d.w.z. studenten en docenten.

Dat moet eind november begin december gebeuren. Ziehier wat 'het' inhoudt.

DIRK TH. DRAGSTRA

Een directiewagen na de mei-opstanden

TELEVISIE

de overmoedige dwerg

Ja, een overmoedig dwergje, zo zou ik de rol willen kenschetsen die het medium televisie het vorig jaar in het schoolleven heeft gespeeld. Hou me ten goede, ik doel niet op de televisiecolleges zoals die met meer of minder succes zijn gegeven. Dat zou een onderwerp zijn voor één van onze Kritiese werkgroepen. Het enige waar ik met enig recht iets over kan zeggen, is het gebruik van de op school aanwezige televisie-apparatuur door de leerlingen.

Laat ik beginnen met iets over die apparatuur te vertellen. Al die moeilijke kastjes, metertjes, buisjes en draadjes zijn opgesteld in een voormalig natuurkundelokaal dat nu met de weidse benaming 'televisiestudio' is

opgesierd. In de situatie van het vorig jaar bestond de uitrusting uit twee eenvoudige camera's, een video-recorder — apparaat waarmee televisieuitzendingen kunnen worden ingeblikt —, een aantal microfoons, een tape-recorder en nog enkele technische toestanden waarvan onze onvolprezen amanuensis Willem nog niet bij machte is gebleken mij de werking uit te leggen.

Volledigheidshalve moet ik erbij vertellen dat er nog een schakelkastje is waardoor men van de ene camera op de andere kan overschakelen zodat het beeld bv. kan worden afgewisseld met enkele veelzeggende close-ups. Verder vinden we er nog een overhead-projector en stereogeluidsapparatuur. Dit alles kan worden verbonden met de in diverse lokalen opgestelde televisietoestellen. Ingevolgd vatten deze uitrusting samen onder het begrip 'gesloten televisie-circuit'.

Zwals hierboven reeds werd aangeduid was dit gesloten circuit in de eerste plaats bestemd voor

het geven van de igr. televisiecolleges, maar al spoedig maakten enkele leerlingen zich ervan meester.

De opwindende verkiezing van het Diurnarius-bestuur heeft in deze ontwikkeling gefungeerd als 'katalisator'. Een actie-groep die optrad onder de naam 'Ceque' heeft als eerste de mogelijkheden van dit medium in de verkiezingsstrijd uitgebuit. Politiek gezien heeft het/hen niet veel baat gebracht — slechts één lid van deze groep werd in het bestuur gekozen — maar voor het kritisch-commentariërende aspect van de leerlingenactiviteiten is het werk van deze actie-groep van oneindig grote betekenis gebleken.

Hun optreden resulteerde namelijk in de tot standkoming van een televisierubriek die min of meer regelmatig op het scherm is verschenen.

'Persvers' zoals de naam van deze rubriek luidt, heeft het vorige schooljaar een vijftal uitzendingen verzorgd, waarvan ik beslist niet durf te zeggen dat

het allemaal toppers waren. Desondanks werden de verrichtingen van de televisiekern met grote belangstelling door de schoolgemeenschap gadeslagen. De overmoedigheid van de samenstellers die in elke uitzending weer naar voren kwam, werd telkens danig getemperd door de kritische opmerkingen waarmee het publiek de groel naar een volwaardig televisieprogramma begeleidde. Toch vormde die kritiek ook een belangrijke stimulans, temeer daar zij vergezeld ging van — bescheiden — subsidie.

Enkele programma-onderdelen van Persvers zijn het waard om hier genoemd te worden. In de eerste plaats is dat wel het programma dat geheel gewijd was aan het rumoer dat opklonk na 't optreden van de heer Schaafsma in Mies en Scène. De uitzending was interessant omdat er een poging werd gedaan de 'Telegraafre!' van verschillende zijden te benaderen. Er werd een overzicht gegeven van de perscommentaren; enkele ingezonden-stukken-schrijvers werd telefonisch om een toelichting gevraagd en de redactie probeerde in een korte beschouwing de — naar zijn mening — diepere achtergronden van het conflict toe te lichten.

Ook mag niet onvermeld blijven dat de redactie van Persvers in de gelegenheid was voor de eerste maal in de geschiedenis van de Nederlandse televisie het mannelijk naakt in close-up af te tasten. Een novum dat door een groot publiek gelaten werd aanschouwd.

De overmoed van de per(s)verse

dwerg kwam duidelijk naar voren in de laatste uitzending, waarin, aldus de heer Schaafsma, het showelement zijn intrede deed. Een heatgirl opende het programma, met o.a. een vraaggesprek met onze directeur Schneider, gevolgd door een satire op het interview. De uitzending werd besloten met ons eerste filmpje dat een montage was van gedeelten uit een honderreportage over India en één over Limburgse carnavalspret. Enkele zuiderlingen ligt het nog steeds zwaar op de maag.

Ik hoop dat onze nieuwe eerstejaars door deze uitbreiding over de ontwikkelingsgang van Persvers enigszins een beeld hebben gekregen van de bescheiden mogelijkheden die de televisieapparatuur ons biedt.

Het spreekt vanzelf dat we met een transfusie van enthousiaste nieuwelingen in de redactie de dwerg het komende semester flink zullen oppeppen!

HENNE PAUL

(ADVERTENTIE)

H. Schaafsma

geboren 30-12-'24. In oorlogsjaren kweekschool te Dordrecht, daarna half jaar onderwijzer Zwijndrecht. Sinds 1 mei 1946 in de journalistiek. Achtereenvolgens: Dagblad Scheepvaart, Het Vrije Volk, Vara-radio (jeugdprogramma's, klankbeelden, reportages), Nieuw Utrechts Dagblad (grote reportages, kunst, radio/tv), Nieuwe Rotterdamse Courant (radio/tv). In 1965 programmadirecteur Teleac; in maart 1966 benoemd tot adj. directeur School voor de Journalistiek.

Publicaties in boekvorm o.a. Televisie (1959), Beeldperspectieven (1965, in opdracht minister van O. K. en W.), Krant radiotelevisie (1968). Artikelen in gesterichte blaadjes, dagbladen, weekbladen, vakbladen. Bestuurslid N.K.J. van 1950-1955; lid commissie vakopleiding N.J.K. 1950-'51; secretaris Vereniging voor Radio- en televisieonderzoek; (nog) lid dagelijks bestuur en programma-werkgroep VPRO.

Drs. Th. G. M. Th. Hazelzet

geboren te Amsterdam in 1931. Studie in de Franse taal- en letterkunde aan de Gemeentelijke Universiteit van Amsterdam. 1 jaar President du Cercle Français. Van 1956 af leraar aan het Sint-Bonifatius-Lyceum in Utrecht, belast met de leiding van toneelactiviteiten. Sinds 1967 aan de School voor de Journalistiek verbonden. Naast liefde voor de geboortestad en Parijs een zeer sterke voorkeur voor de Provence. Hij hoopt uw kennis van de Franse taal uit te breiden door luister- en spreekoefeningen in deze sfeer; hard werken is onvermijdelijk, enthousiasme is onontbeerlijk maar een wederzijdse 'bonne fol' staat primair.

J. J. C. Breuer

Administrateur. Sinds 2 jaren aan de S. v. d. J. Hopelijk zijn laatste baan voor pensionering.

Dr. M. Schneider

directeur van de School voor de Journalistiek, sedert de oprichting in 1966. Geboren in 1913 te Keulen uit Nederlandse ouders, volgde lager en gymnasiaal onderwijs te Rotterdam.

Studeerde te Leiden geschiedenis, Nederlandse letteren, perswetenschap.

Promoveerde ook aldaar in 1939.

1940 — vanwege de NED belast met het onderzoek omtrent de oprichting van een persinstituut.

1939-1945 — leraar te Gorinchem en Baarn.

1943-1945 — tevens wetenschappelijk adviseur van een Amsterdamse uitgeverij.

1945-1952 — hoofd afdeling documentatie van de Rijksvoorlichtingsdienst

tevens 1948-1952 — docent perswetenschap aan de Leidse universiteit en secretaris van de Interdepartementale Voorlichtingsraad.

1952-1953 — gasthoogleraar perswetenschap te Djakarta en Jakarta.

1954-1960 — adjunct-directeur van het Nederlands Genootschap voor Internationale Zaken te Den Haag, tevens eindredacteur van de 'Internationale Spectator'.

tevens sedert 1959 (privaat) docent in de geschiedenis van de pers, propaganda en openbare mening aan de Universiteit van Amsterdam.

Publicaties
1939 — De voorgeschiedenis van de Algemeen Landsdrukkerij (proefschrift)

1943 — De Nederlandse Krant (1963: 2e druk).

1946 — De geschiedenis van Amerika. Een epos. (Vertaling van 'The Epic of America' van James T. Adams).

1948 — De urgentie ener dagbladwetenschap.

1951 — The Netherlands Press Today.

1959 — Internationale Propaganda in recente decennia.

Daarnaast vele artikelen in kranten en tijdschriften, vakbladen en encyclopedieën etc.

Voorts nog een enkel boek voor kinderen.

Drs. J. J. G. Schoenmakers

Woont Augusta de Witlaan 4 te Bussum (tel. 31726). Werd 32 jaar gelden te Sittard geboren en groeide op in Maastricht (drinkt inderdaad een pilske). Gehuwd, geen kinderen. Na de middelbare school 'bracht hij het' tot officier bij God's eigen wapen (Koninklijke Marechaussee). Toentertijd was dit nog niet al te verdacht. De politie maakte geen fouten omdat er geen betogingen waren. Studeerde sociale geografie te Utrecht met als hoofdrichting de sociale geografie van Nederland. Vanaf 1961 docent aan het St. Vitus-College te Bussum. Vanaf de aanvang verbonden aan de School voor de Journalistiek.

Sinds het maandblad AVENUE veel deskundigheid in haar kolommen doet publiceert hij geregeld artikelen in dit bestbetaalde tijdschrift van Nederland. Tijdens een kortstondige overmaat aan verantwoordelijkheid heeft hij geknikt toen men hem vroeg voor de functie van plv. secretaris (tevens publieke betrekkingen) van het Koninklijk Nederlands Aardrijkskundig Genootschap.

Is er dan nog tijd over (en de TV vertoont geen documentaire) dan duikt hij graag in zijn donkere kamer of doet aan sport (tennis, volleybal en badminton).

Hij tracht zijn steentje bij te dragen tot een meer leefbare wereld: begrip bij zoveel mogelijk mensen voor elkaar. Daarvoor acht hij relativering van het eigene door kennisname van het andere de aangewezen weg. Met dit voor ogen wilde hij aanvankelijk reizend verslaggever worden. Maar is zijn werk als docent sociale geografie aan de School voor de Journalistiek vanwege de 'multiplier' niet veel effectiever?

Dr. W. Blok

Bovenstaande foto is genomen in de tijd toen ik nog als leraar Nederlands verbonden was aan het Thorbecke Lyceum te Arnhem. Ik heb daar 8 jaar les gegeven van 1958 tot 1966. Voordien was ik gedurende 10 jaar leraar aan het gymnasium te Leiden, de stad van mijn universiteit.

Hoewel de Nederlandse taal- en letterkunde mijn officiële studievak is geweest en daarna mijn leeropdracht uitmaakte, is mijn eigenlijke interesse steeds gericht geweest op de theoretische literatuurwetenschap en de stilistiek. Het onderwerp van mijn proefschrift (1960) houdt dan ook hiermee verband: het boek handelt over de structuur van de roman.

Naast deze theoretische interesses en praktische besognes heb ik mij al jaren beziggehouden met de structuur van ons middelbaar onderwijs, en wel sinds de zogenaamde mammoetwetgevers de verschillende vakgroepen van leraren om advies zijn gaan vragen ter vulling van hun wet. In 1963 was ik namelijk lid geworden van de didactiekcommissie van de Vereniging van Leraren in Levende Talen en in 1965 voorzitter van de sectie-Nederlands van deze vereniging. Hierdoor raakte ik o.a. betrokken bij de vaststelling van het nieuwe leerplan en van de nieuwe eindexameneisen voor het vak Nederlands, en bij de uitwerking van het ontwerp voor een lerarenopleiding.

Uit het voorgaande zal mijn motivering voor het aanvaarden van mijn huidige betrekking wel af te leiden zijn: het helpen uitdenken van een nieuw soort hogere beroepsopleiding doe ik inderdaad van harte. Dat een der belangrijkste communicatiemiddelen in onze maatschappij hierbij misschien baat zal vinden, is voor mij een reden te meer geweest om de uitnodiging van de heer Schneider, toe te treden tot de staf, in 1966 direct te accepteren.

Dr. J. M. van Minnen

In het Nederlandse volksleven speelt de levensovertuiging nog steeds een belangrijke rol: Zeker ook de levensovertuiging, die voortkomt uit een godsdienstig engagement.

Hoofdstromingen daarbij zijn protestantisme en r.k. katholicisme.

Men kan de polsslag van het Nederlandse geestesleven (mag ik zeggen van het Europese geestesleven, om maar niet verder te gaan?) nauwelijks zinvol interpreteren zonder van het protestantisme en r.k. katholicisme enigermate op de hoogte te zijn.

Het is daarom mijn taak om terzake van het protestantisme enige informatie te bieden.

Informatie, — zakelijk, zonder dat evaluatie daarbij een beslissende rol speelt (ook wie er 'tegen' is, zal enigermate moeten weten waar hij tegen is).

Zakelijk — toch graag met verwijzing naar achtergronden en motiveringen.

Zelf ben ik daarbij een overtuigd en zelfs enthousiast protestant.

Eén jaar ervaring op de School voor journalistiek heeft mij geleerd, dat het een vrolijke zaak is dit niet onder stoelen of banken te steken.

Ik behoor tot een nogal gedecideerde protestantse groep in Nederland; ik ben nl. gereformeerd predikant te Utrecht met de opdracht mij speciaal te richten tot en samen te werken met studenten aan de rijksuniversiteit.

In het tweede jaar komt mijn 'vak' op uw programma; in het derde jaar bestaat de mogelijkheid voor hen, die daar zin in hebben om vrijwillig nog wat door te gaan in een werkgroep.

Drs. W. Verhoeven

Stafdocent Nederlands. Geboren in 1933 in Arnhem. Studeerde in Utrecht Geschiedenis en Nederlands.

Heeft sinds 1962 les gegeven aan een middelbare school in Utrecht, en is sinds januari 1968 als docent Nederlands aan de School voor de Journalistiek verbonden.

Hij werkt al enige jaren aan een dissertatie over een Nederlandse toneelspeler van het tweede plan uit de negentiende eeuw.

Publiceerde enige verhalen in Tirade en Hollands Maandblad. Hij is een fervent liefhebber van wielrennen en heeft reeds twee maal de Grote Prijs van Vleuten gewonnen.

Hij is getrouwd en heeft één kind.

Mevr. Drs. A. H.

Hofstede-Neervoort

(1933) deed in 1964 doctoraal examen Engelse taal- en letterkunde aan de Rijksuniversiteit te Leiden.

Zij gaf twee jaar les aan het Vitus College te Hilversum. Zij geeft sinds september 1967 Engels aan de School voor de Journalistiek, als 'stafdocente'. De keuze van haar studie was louter toeval. Zij ziet de functie van de moderne talen, in het kader van de journalistiek, als een dienende functie. De moderne talen moeten een 'oefenvak' zijn. De vaardigheid die de leerling erin heeft bij komst op deze school, moet in de loop van de drie cursusjaren worden opgevoerd.

Zij was lid van de 'Leyden Shakespeare Reading Circle' en vraagt zich af of er belangstelling bestaat voor een dergelijk 'playreading gezelschap' binnen deze school.

Zij heeft twee kinderen, Martje (6) en Dirk (3).

Drs. P. L. M. Zijlstra

docent economie & sociaal bestel, gehuwd, 1 dochter en 1 zoon. 1931 geboren te Amsterdam; 1937-'43 Gewoon Lager Onderwijs; 1937-'48 St. Ignatiuscollege te Amsterdam, HBS; 1948-'50 werkzaam bij de Rederij Koppe N.V.; 1950-'51 Koninklijke Nederlandse Stoomboot-Maatschappij N.V.; 1951-'53 Koninklijke Luchtmacht (dpl sldt 31090440); 1953-'59 Koninklijke Nederlandse Stoomboot Maatschappij N.V.; 1959 Staatsexamen gymnasium alfa; 1959-'64 studie sociaal-economische geschiedenis, staatsrecht en economie te Nijmegen; redacteur Nijmeegs Universiteitsblad; 1964-'66 werkzaam aan de Katholieke Hogeschool te Tilburg; 1966-heden stafdocent School voor de Journalistiek te Utrecht.

Mevr. J. J. J. Köllen

Secretaresse. Sinds 1 jaar verbonden aan de S. v. d. J., waarvan zij nog vele jaren hoopt te werken.

Meij. Drs. J.A.C. Wind

is waarschijnlijk het meest 'Utrechts' van het docentencorps van de School voor de Journalistiek. Zij werd er geboren, volgde het lager en middelbaar onderwijs (hbs) en studeerde sociologie aan de Rijksuniversiteit. Een zeer goede en plezierige onderbreking vormde een jaar studie aan de Brandeis University in de Verenigde Staten, waar zij één van de dertig buitenlanders was die — voor het eerst in de geschiedenis van deze jonge joodse universiteit (opgericht in 1948) — een beurs ontvingen.

Na het doctoraal examen in de sociologie in 1962 werkte zij ruim vier jaar op de afdeling Voorlichting van de Stichting der Nederlandse Universiteiten en Hogescholen voor Internationale Samenwerking in Den Haag, voornamelijk belast met het geven van informatie aan buitenlanders over studie in Nederland en aan Nederlanders over studie in het buitenland. Daarnaast was zij redactrice van het kwartaalblad 'Higher Education and Research in the Netherlands', een blad dat tevens in de Spaanse, Franse en Duitse taal verschijnt.

Zij is sinds januari 1967 verbonden aan de School, waar zij de zorg heeft voor de bibliotheek, de documentatie en de coördinatie.

B(ert) Evenhuis

Beroepsmotivatie? Of in meer verstaanbare taal: waarom moet het (ik!) zo nodig?

Tja, eensdeels een aandrang tot doceren die gerust als onhebbelijke eigenschap mag worden aangemerkt. Een neiging tot systematiek maar evengoed tot projectie van het eigen wereldbeeld. Introverte karaktermerken, die gelukkig worden gecompenseerd door snelvlendend journalistiekbloed, primaire beweging en het besef dat alles zo betrekkelijk is...

En dan de antecedenten die het docentschap praktische oefeningen en stageorganisatie tot gevolg hadden. Een hele reeks, sorry. Ik kon niet anders.

Geb. 10-1-30 te Groningen: gym-alfa (algebra: 2!); gehuwd, zoon(tje).

Sinds 1950 gewerkt bij: Vrije Volk (free lance), Nieuwsblad van het Noorden, Rotterdamsch Nieuwsblad (stad en provincie, toneel); ANP-redacteur buitenland, Alg. Dagblad - idem en fotoredactie; staffunct. (boek-druk) vakblad International Textiles A'dam; hoofdredacteur dagblad (offset-rotatie) Beurs- en Nieuwsberichten op Curaçao; na persvrijheidsconflict terug naar N. v/h N. als redacteur-commentator buitenland; daarna School v/d Journalistiek. Eindredacteur diverse periodieken; vertaler Parool-Time/Life natuurreeks; auteur 'Het naakte bestaan'; lezingen met dia's over de West o.a. voor Sticusa en NRV.

Ernst Vermeulen

Geboren 7-5-1933, studeerde ethnomusicologie te Amsterdam en muziekgeschiedenis, fluit en piano te Utrecht, is onder meer verbonden aan het weekblad De Groene Amsterdammer, publiceerde in tijdschriften als Melos (Mainz), Nutida musik (Stockholm), Sonorum speculum (Amsterdam), schreef programma-toelichtingen voor onder meer het Concertgebouworkest en de Wiener Philharmoniker, een overzicht over nieuwe Nederlandse muziek in Wat denken wij eigenlijk wel? (Polak & Van Gennep), over eigentijdse Poolse muziek in Raster 1/4 (toen nog Van Ditmar).

Bijgaande foto toont echter overduidelijk aan (een pasfoto is hij op dit moment niet rijk, maar hij hoopt dat GRrROM dit kiekje voor lief wil nemen), dat zijn lust en zijn leven niet zo zeer het schrijven betreft, dan wel in het lesgeven is gelegen. Als belangrijkste opgave voor zijn lessen aan de School voor de Journalistiek ziet hij het opruimen van mogelijke vooroordelen, want bij wie leven deze niet?

Tot slot een citaat uit een dichterlijke recensie:

'Il faut, dans chaque oeuvre, augmenter la mesure du danger. Rien n'est connu, ni les limites, ni les chemins à suivre. Tout est vide et nouveau pour nous, tout est en état d'attente, et le Sphinx se prépare à nous asséner son coup mortel: mais nous entrons dans son domaine; conscients du danger, dans l'excitation de l'attente, nous voyons venir les grands instants de la désolation.'

Heel mooi en heel waar inderdaad, uitgezonderd het Rien n'est connu. Dat gaat te ver en ik hoop het te kunnen aantonen. U kunt trouwens al een eind in de goede richting komen wanneer U zich een pocket van drs. W. C. M. Kloppenburg aanschaf: 'Muziek door de eeuwen', deel 4, (Arbeiderspers/Broekmans & Van Poppel).

Drs. Johann Stephan Wijne

Op 12 maart 1930 ben ik in Ginneken (bij Breda) geboren. Een dertigjarig verblijf in Brabant en een half-Vlaamse afkomst hebben uiteraard een duidelijk stempel op mij gedrukt.

Niet dat van de bewoner van een voormalig generaliteitsland, die zich nog steeds niet gemanicpeerd acht, zoals sommige Hollanders e.d. menen van Brabanders. Zij vergeten dat Philips II nooit bereid was al zijn macht in te zetten om Holland te verslaan; 't was immers een grensgebied en in Brabant en Vlaanderen bezat hij al de rijkste gewesten.

Zoveel eeuwen lang tot de rijkste delen van Europa te behoren, heeft de bewoners ervan een bepaalde levensstijl gebracht, die gekenmerkt wordt door overdaad en uitbundigheid. Het gevoel erg vaak gelijk te hebben, gecombineerd met de opvatting iets te zeggen te hebben predisponeerde mij voor het onderwijs. En vooral geschiedenis geeft mij daarbij grote mogelijkheden. Daarom doceer ik dit vak ook. Na de kweekschool heb ik de m.o.-akte geschiedenis behaald en in 1965 het doctoraal examen geschiedenis in Utrecht. Deze combinatie bracht mij veel voordeel in mijn onderwijsloopbaan; daarbuiten niet altijd in Noordnederland.

Ik ben getrouwd. Wij hebben twee kinderen, een dochter en een zoon. Bijna twintig jaar ben ik lid van de Partij van de Arbeid. Ik ben niet aangesloten bij een kerkgenootschap. Ik ben niet in militaire dienst geweest en dus niet via die methode een 'kerel' geworden. Er zijn twee boekjes van mijn hand verschenen, die onopgemerkt zijn gebleven.

Drs. H.W.M. van Run

Ik ben geboren in 1918 in Horsesen, dat niet zoals de meesten denken in de Betuwe ligt, maar in het Land van Maas en Waal. Na een gymnasiale studie onder de rook van Nijmegen heb ik in deze stad zelf rechten gestudeerd. (Vrije studierichting — door allen die gewoon de meertertel hebben behaald als eenvoudiger beschouwd dan de gebruikelijke opleiding; door de doctorandi in de rechtswetenschap als moeilijker beschouwd). Afgestudeerd eerst in 1948.

Een onverhoedse benoeming tot hoofdredacteur van een regionaal kopblad van De Tijd (De Nieuwe Haarlemsche Courant), reeds in datzelfde 1948, noopte mij ertoe de kwaliteit van hoofdredacteur met die van leerling-journalist te combineren. Dit heb ik vrij lang gedaan.

In 1963 werd ik Haags redacteur van De Tijd. Na deze functie enige jaren met ijver te hebben vervuld achtten anderen en ikzelf mij rijp voor een docentschap aan de School voor de Journalistiek. Vakken: inleiding recht, strafrecht, staatsrecht — alles met betrekking tot de praktijk van de journalistiek.

Intussen blijf ik met mate meewerken aan de krant die hierboven al twee maal werd genoemd. Beroepsmotivatie (u vroeg mij daarnaar, geachte redactie): het werk dat ik nu doe lijkt mij evenals het werk dat ik deed, enigszins nuttig. En iemand moet het doen. Het wordt billijk betaald.

Willem de Pater

J. Zijderveld

Conciërge.

Geb. 8-9-37 Gehuwd, 2 kinderen. L.T.S. 5 jaar Technische Avondschool. Ged. Esthetische Vorming. Artibus.

Conciërge van de school voor de Journalistiek.

Toen ik mij daartoe geroepen voelde, besepte ik niet dat er nog eens 'n aanslag gepleegd zou worden op mijn creatieve gaven als stukjesschrijver.

Voor journalisten is schrijven een 'heilig moeten'; voor een conciërge is het meer een 'heidense plicht'.

Temeer daar ik er hoofdzakelijk ben om stukken te voorkomen en brokstukken te lijmen. Dit impliceert tevens dat ik voet bij stuk hou, als het om de goede orde in 'en bij de school gaat. Daar hoort tevens bij: de zorg van de schrijfmachines, om in stijl te blijven: de zg. stukdozen.

De zorg van en voor de kranten en krantenzaal, waarbij ik u bij voorbaat verzoek: heeft u knipsels te knippen, ruimt u a.u.b. met de stukken ook de brokken op. De aula wordt wel eens voor feestelijke gelegenheden gebruikt, maar zij hoeft niet elke dag versierd te worden!

Moet u voor een docent een werkstuk maken? U zult er ongetwijfeld een weldoorwrocht stuk van maken. Voor mij echter zijn maar enige gegevens van belang, nl. hoeveel exemplaren en, of het stencil bewaard moet worden.

Dit scheelt een stuk werk.

Zo zijn er stuk voor stuk bezigheden die ik maar niet allemaal zal beschrijven. Ik hoop dat u iets van de hippie's tijd hebt overgehouden, zodat u het gehele jaar door zult zeggen 'LIEF ZIJN VOOR DE CONCIËRGE'.

J. de Vos

stafdocent 'journalistieke vaardigheid':

— Is bij Het Vrije Volk, de ingewikkeldste editie-krant van Nederland, vier jaar verantwoordelijk geweest voor de opleiding van leerlingen.

— Heeft de overige zestien HVV-jaren journalistiek bedreven in Groningen, Rotterdam, Amsterdam en Utrecht.

— Is met ingang van 1 september 1968 'overgestapt' naar de school.

— Was voordien chef-redacteur van het Utrechts Ochtendblad Het Vrije Volk en uurdocent aan de S. v. d. J.

— Wil tezamen met collega-docenten zoveel mogelijk Krant in de School brengen.

— Verwacht een fascinerend weefproces tussen theorie en praktijk.

Drs. L. J.

Niemantsverdriet

Nimmer is het mij opgevallen dat een summier levensschets aan de hand van data en diploma's relevante informatie oplevert voor een persoonsbeschrijving. Maar U schijnt aan de hand daarvan te willen beginnen. Welnu dan.

Geboren in 1943 zonder daarvan de kenmerken te dragen, ging ik in 1960 na een veldvragen middelbare schooltijd in mijn geboorteplaats Nijmegen sociologie studeren (na van een aanvankelijk voornemen, vanwege 'de opstelletjes', onmiddellijk de journalistiek in te gaan, te hebben afgezien).

Na mijn kandidaatsexamen in 1964 koos ik als specialisatie de Publicistiek, trouwde met Lineke, werd half-time assistent op het Nijmeegse Instituut voor Massacommunicatie, en kreeg in samenwerking met mijn opgemelde vrouw Ellen (nu 3).

In 1966 werd ik op de School uurdocent in het vak Communicatiewetenschap, welke aanstelling per 1 augustus jl. is omgezet in een gedeeltelijk stafdocentschap waaraan ik, naast 'Nijmegen', tenminste mijn andere 'half-time' besteed.

In november 1967 studeerde ik af. Mijn journalistieke ervaringen bestaan slechts uit een, over enige jaren gespreide, summier confrontatie met de dagelijkse gang van zaken in de journalistiek bij het dagblad De Gelderlander.

Het komend voorjaar hopen wij onze huidige (en tot nu toe enige woonplaats Nijmegen in te ruilen voor Odijk.

Meij. Mr. F. M. Th. Klaver

Parttime stafdocente Recht (Privaatrecht, pers en omroep recht, auteursrecht) aan de School voor de Journalistiek, zou, geïnterviewd, het volgende antwoord geven:

'Ik heb mijn vak niet uit overtuiging gekozen, maar omdat je nu eenmaal iets doen moet, en omdat rechten studeren de mogelijkheid open liet voor een hele hoop leuke dingen, in het studentenleven en daarna. Pas later ben ik iets voor het vak gaan voelen. De maatschappij interesseert mij en de rechtenstudie geeft je een sleutel voor het begrijpen van een aantal verschijnselen die zich daarin voordoen. Bovendien stelt ze je in staat om zelf dottlef, en samen met anderen, deel te nemen aan het vormgeven van die maatschappelijke werkelijkheid binnen een bepaalde sector. Voor mij is dat het helpen uitwerken van een zodanig kader dat de creatieve mens, dus de schrijver, de programmamaker bij radio of tv, de journalist,

vervolg z.o.z. kol. 1

